

Madurai Kathakannan Padalil Solladachitram

Dr. N. Ranjan

*Assistant Professor; Department of Tamil
Faculty of Science and Humanities, SRM University
Kattankulathur*

Abstract

Among Tamil literary works, Sangam literature holds a unique and distinguished place. Among these, Kurunthogai stands out as a prime example of literature that combines simplicity, conciseness, and aesthetic appeal. It would not be an exaggeration to say that it is preeminent among such works, given the abundance of literary nuances found in it. The more widely a work is circulated among the people, the more textual variations it tends to have. This article focuses on examining the 88th poem of Kurunthogai in this context.

Keywords : *Elephant, Tiger, Midday, Rhetoric, Edition Method, Phraseology.*

மலர்: 10

சிறப்பிதழ்: 1

மாதம்: ஜனவரி

வருடம்: 2026

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

DOI:

[https://doi.org/10.5281/
zenodo.18358413](https://doi.org/10.5281/zenodo.18358413)

References

1. Ranjan,N., Tholkaappiyam: Chikkaalgalum Theervugalum, Parisal, Chennai, 2020.
2. Ganesaiyar (Pub.), Tholkaappiyam Sollathigaram Moolamum Senavaraiyaruraiyum, Ulaga Tamilaraichi Niruvanam, Chennai, 2007.
3. Sanmugampillai,M., Tamil-Tamil Agarathi, Bhagath Printers, Chennai, 1984.
4. Santhiya Nadarajan (Pub.), Madurai Tamil Pearagarathi, Santhiya Pathippagam, Chennai, 2004.
5. Saminathaiyar, U.V. (Urai.), Kurunthogai moolamum Uraiyum, U.V. Saminathaiyar Nool Nilaiyam, Chennai, 2000.
6. Nagarasan, v.(Urai.), Sanga Ilakkiyam Kurunthokai 1, NCBH, Chennai.
7. Parimelazhagar (Urai.), Thirukkural, Vasantha Pathippagam, Chennai, 2008.
8. Balasundaram, S. (Urai.), Tholkaappiyam Sollathigaram Aaraichi Kandigai Urai, Periyar University, Salem, 2012.
9. Puliuurkesigan (Urai.), Kurunthokai, Pari Nilaiyam, Chennai, 1965.
10. Puliuurkesigan (Urai.), Kurunthokai, Pari Nilaiyam, Chennai, 2008.
11. Puliuurkesigan (Urai), Kurunthokai, Saratha Pathippagam, Chennai, 1965.

மதுரைக் கதக்கண்ணன் பாடலில் சொல்லாட்சித்திரம்

முனைவர் ந. இரஞ்சன்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
அறிவியல் மற்றும் கலையியல் புலம்
எஸ்.ஆர்.எம். அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனம்
காட்டாங்குளத்தூர்

ஆய்வுக் கருக்கம்

தமிழ் இலக்கியங்களுள் தனித்த சிறப்பினைப் பெற்றுத் திகழ்வன சங்க இலக்கியங்கள். இவற்றுள் எளிமையும் சுருக்கமும்சுவையும்கலந்த இலக்கியங்களுள் தலைமைசான்றது குறுந்தொகை என்றால் அது மிகையாகாது. அந்த அளவிற்குச் சநயங்கள் குறுந்தொகையில் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. ஒரு படைப்பு எந்த அளவிற்குப் பரவலாக மக்களிடையே புலக்கத்தில் இருக்கின்றதோ அதே அளவிற்கு அதில் பாட வேறுபாடுகளும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அந்த வகையில் குறுந்தொகையில் இருக்கின்ற 88 ஆவது பாடலை எடுத்துக்கொண்டு சொல்லாட்சியையும் பொருண்மை நிலையையும் பதிப்பு வேறுபாட்டையும் ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. நிகழ்த்த வேண்டிய புதிய ஆய்வுக்களங்களும் இக்கட்டுரையில் சுட்டப்படவுள்ளன.

திறவுச் சொற்கள்: களிறு, புலி, நடுநாள், சொல்லாட்சி, பதிப்பு முறை, சொற்றொடர்.

முன்னுரை

குறுந்தொகையின் பாடல் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமான பார்வையில் படைக்கப்பட்டுள்ளன. எந்த இலக்கியப் படைப்பாக இருந்தாலும் அந்தப் படைப்பில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களில் தனித்தனிச் சீர்களை எடுத்துக்கொண்டு நுட்பமாக ஆராய வேண்டியது இன்றைய ஆய்வாளர்களின் கடைமையாக உள்ளது. மேலொட்டமாக ஆய்வை மேற்கொள்ளாமல் ஒரு படைப்பினைச் சிறுசிறு பகுதியாகப் பிரித்து ஆராயும் போது தான் ஆய்வின் தரமானது மேம்படும். அந்த வகையில் மதுரைக் கதக்கண்ணன் என்பவரின் பாடல் ஒன்று குறுந்தொகையின் 88 ஆம் பாடலாக இடம்பெற்றுள்ளது. இப்பாடலை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு, எந்தெந்த நோக்கில் ஆய்வினை மேற்கொள்ளலாம் என்பதை விவரித்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

மதுரைக் கதக்கண்ணன்

குறுந்தொகையில் இடம்பெற்றுள்ள அனைத்துப் பாடல்களும் சுவையானவை. சுவைக்குக் குறைவில்லாத இலக்கியம் எதுவென்றால் இந்த இலக்கியத்தைச் சுட்டலாம். இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள 88 ஆம் பாடலானது உ.வே. சாமிநாதர் பதிப்பில் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

ஒலிவெள் ளருவி யோங்குமலை நாடன்

சிறுகட் பெருங்களிறு வயப்புலி தாக்கித்

தொன்முரண் சோருந் துன்னருஞ் சாரல்

நடுநாள் வருதலும் வருஉம்

வடுநா ணலமே தோழி நாமே (குறுந். 88)

இதற்குத் துறை விளக்கத்தைக் குறிக்கும் போது, உ.வே. சாமிநாதர், இரவுக்குறி நேர்ந்த வாய்ப்பாட்டால் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது (ப. 178).

(ப.ரை) தோழி - ஒலி வெள் அருவி - ஒலிக்கும் வெள்ளிய அருவியையுடைய, ஓங்கு மலைநாடன் - உயர்ந்த மலைகளுள்ள நாட்டையுடைய தலைவன், சிறு கண் பெருகளிறு - சிறிய கண்ணையுடைய பெரிய களிறு. வயபுலி தாக்கி - வலியையுடைய புலியை எதிர்த்துப் பொருது, தொல் முரண் சோரும் - தனது பழைய வலி சோர்த்தற்கிடமாகிய, துன் அருசாரல் - மக்கள் அடைதற்கரிய சாரலின் வழியே, நடுநாள் வருதலும் வருஉம் - இடையிரவின் வருதலையும் செய்வான்; நாம் வடு நாணலம் - அங்ஙனம் அவன் வருதலினால் நமக்கு உண்டாகும் பழிக்கு நாம் நானேம் (ப. 178) என்று உ.வே. சாமிநாதர் மெற்கட்டிய பாடலுக்கு உரையெழுதியுள்ளார்.

இந்த உரையில் கவனிக்கவேண்டிய சொற்கள் சில இருக்கின்றன. அதாவது, பெருகளிறு, வயபுலி, அருசாரல் ஆகிய சொற்களின் நிலையை ஆராய வேண்டும். பாடலுள் இந்தச் சொற்கள் முறையே பெருங்களிறு, வயப்புலி, அருஞ்சாரல் என்று இருப்பதைப் பார்க்கலாம். அப்படி இருக்கின்ற போது உரையாசிரியர் எதற்காக மாற்றிச் சுட்ட வேண்டும்? ஓர் இடத்தில் கவனிக்காமல் இருந்து மற்ற இடங்களில் பாடலில் உள்ளதைப்போலப் பதிவு செய்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் மூன்று இடங்களில் என்பதுதான் ஏற்க இயலவில்லை. களிறு, புலி, சாரல் ஆகியவை பெயர்ச்சொற்கள். இப்பெயர்ச்சொற்களுக்கு அடையாக வருகின்ற பெயரடைகளில் ஒன்று இடம்பெறாதல்லவா என்று சிலர் நினைக்கலாம். ஆனால் இங்குள்ள பெரு என்பதோ வய என்பதோ அரு என்பதோ முழுச்சொல் கிடையாது. இவற்றின் முழு வடிவமானது முறையே பெரும், வயம், அரும் என்று உள்ளது. மகர ஈற்றுப் புணர்ச்சியாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் பெருங்களிறு, வயப்புலி, அருஞ்சாரல் என்று இன எழுத்தோ வலியோ மிகுந்து வரவேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. அதனால்தான் பாடலாசிரியர் இந்த முறையிலேயே சரியாகப் பதிவு செய்துள்ளார் என்பதை அறியமுடிகின்றது.

சங்க இலக்கியப் புலவர்கள் செய்யுள் இயற்றுவதில் சிறந்து விளங்கியுள்ளனர் என்பதை அனைவரும் அறிவர் என்பது உண்மை. எனினும் அவர்கள் இலக்கியத்தில் மட்டுமன்றி யாப்பிலும் பிழையின்றி எழுதுவதிலும் ஆழங்கால் பட்டவர்கள் என்பதையும் தமிழர்கள் மறந்து விடக் கூடது.

புலியூர்க்கேசிகள்

குறுந்தொகைக்குப் புலியூர்க்கேசிகள் எழுதிய உரையைப் பாரிநிலையம், சாரதா பதிப்பகம் ஆகியவை வெளியிட்டுள்ளன. இந்த இரண்டு பதிப்புகளிலும் மதுரைக் கதக்கண்ணனுடைய 88ஆம் பாடலின் மூன்றாம் அடியிலுள்ள இரண்டாம் சீரானது மாறிக் காணப்படுகின்றது. அதாவது, 2008 ஆம் ஆண்டு பாரிநிலையம் மறுபதிப்பாக வெளியிட்ட குறுந்தொகைப் பதிப்பில் தொல்முரண்சோரும் துன்னருஞ்சாரல் (ப.121) என்பதாக உள்ளது. 2012ஆம் ஆண்டு சாரதா பதிப்பகம் வெளியிட்ட குறுந்தொகைப் பதிப்பில் தொல்முரண் சொல்லும் துன்அருஞ்சாரல் (ப. 94) என்பதாக உள்ளது. பாரிநிலையம் மறுபதிப்பாக 2008இல் வெளியிட்டதன் முதல் பதிப்பானது 1965இல் வந்துள்ளது. இதன் மறுபதிப்பில்தான் மாற்றம் இருக்குமோ என்று ஆராய்ந்ததில் முதல் பதிப்பிலும் தொல்முரண் சோரும் துன்னருஞ்சாரல் (ப.116) என்றே உள்ளது. ஒரே உரையாசிரியரின் பெயரில் அமைந்துள்ள இரண்டு பதிப்புகளிலும் ஒரு பாடலுக்கு இருவேறுபட்ட சொல்லாட்சிகள் பயன்படுத்தப்பட்ட நிலையைப் பார்க்கின்ற போது, இதற்குப் பதிப்புப் பணியில் ஏற்பட்ட கவனக்குறைவுதான் காரணமாக இருக்க முடியும் என்பதை உணரமுடிகின்றது. இந்த இரண்டு சொல்லாட்சிகளில் எந்தச் சொல்லாட்சியைப் புலியூர்க்கேசிகள் பயன்படுத்தியிருப்பார் என்று இன்றைய ஆய்வாளர்கள் ஆராயலாம். இது மட்டுமன்றிப் பல பதிப்பகங்கள் வெளியிட்டுள்ள ஓர் உரையாசிரியரின் பதிப்பை எடுத்துக் கொண்டும் விரிவானதோர் ஆய்வினை முன்னெடுத்துத் தமிழ்மூலகத்திற்கு அளிக்கலாம்.

நடுநாள்

நடுநாள் என்ற சொல்லாட்சியை மதுரை கதக் கண்ணன் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். இந்த நடுநாள் என்பது எதைக் குறிக்கும் என்பதில் இரண்டு வேறுபட்ட கருத்துகள் நிலவுகின்றன. ஒன்று நள்ளிரவைக் குறிக்கின்றது. இரண்டாவது நடுப்பகலைக் குறிக்கின்றது. இந்தச் சொல்லாட்சியின் பொருள் குறித்து உரையாசிரியர்களிடையே இருந்த கருத்து வேறுபாட்டினை இனிக் காணலாம். நடுநாள் என்பதற்கு உ.வே. சாமிநாதர் இடையாமம் (ப. 179) என்று பொருள் சுட்டியுள்ளார். புலியூர்க்கேசிகன் நடுநாள் என்பதனை நண்பகல் என்று கொள்க (ப. 122) என்று பொருள் கூறியுள்ளார். நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் வெளியிட்டுள்ள பதிப்பில், நாளின் நடுப்பகுதி, யாமம் (ப. 216) என்று பொருள் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டுபொருண்மைகளில் எந்தப்பொருளைப் பொருத்தமானது என்பதை ஆராய வேண்டியுள்ளது.

நடுநாள் என்பது எப்படி நடு இரவு என்றானது? நாள் என்றால் இரவு என்று பொருளா? நாள் என்றால் பகல் என்றுதானே பொருள்கொள்ளப்படுகின்றது. நாள் முழுவதும் வேலை செய்தல் என்பது பகல் முழுவதும் வேலை செய்வதை அல்லவா குறிக்கும். மாறாக இரவு முழுவதும் வேலை செய்வதைக் குறிக்குமா? என்றால் இல்லை என்றே சொல்லலாம். அகராதி என்ன பொருளைத் தருகின்றது என்றும் பார்க்க வேண்டியது கடமையாகின்றது. நடுநாள் என்ற சொல்லாட்சியைப் பார்க்கும் முன்பு நாள் என்ற சொல்லிற்குரிய பொருளை முதலில் பார்க்கலாம்.

நாள் என்பதற்குத் தமிழ்-தமிழ் அகரமுதலி பின்வருமாறு பொருளை உரைக்கின்றது. தினம், காலம் வாழ்நாள், நல்ல நாள்,, காலை, முற்பகல், நட்சத்திரம், திதி, புதுமை, அன்றளர்ந்த பூ, வெண்பாவின் ஈற்றடி இறுதியில் வரும் ஓரசைச் சீர் வாய்ப்பாடு (ப. 657). இவற்றைக் கொண்டு பார்க்கும் பொழுது நாள் என்ற சொல்லிற்கான பொருள் பகலைத்தான் குறிக்கின்றது என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

நடுநாள் என்பதற்குத் தமிழ்- தமிழ் அகர முதலியானது, நண்பகல்; இடையாமம்;

சித்திரை நாள் (ப.637) என்று பொருள் சுட்டியுள்ளது. பொதுவாக நாள் என்ற சொல் பகலைக் குறித்துதான் நிற்கின்றது. இன்றும் இந்தப் பொருளில் வழங்கப்பட்டுவருவதைப் பார்க்க முடிகிறது.

பெயர்ச்சொற்களின் பதிவு முறைகள்

இந்தப் பாடலில் வடு, நாணல், தோழி ஆகிய பெயர்கள் மட்டும் எந்தவிதமான அடையுடனும் பதிவுசெய்யப்படவில்லை. மற்ற ஏழு பெயர்களும் அடையுடனே பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. அடையுடன் கூடிய பெயர்ச் சொற்களின் பதிவுகளைக் கீழே காணலாம்.

1. ஒலிவெள் அருவி
2. ஓங்குமலை நாடன்
3. சிறு கண் பெருங்களிறு
4. வயப்புலி
5. தொல்முரண்
6. துன்னருஞ் சோலை
7. நடுநாள்

இவற்றை இரண்டு நிலைகளில் பாகுபடுத்தலாம்.

1. பெயரடை+பெயர்
2. வண்ணச்சினைச்சொல் அடிப்படை

பெயரடை+பெயர்

இந்தச் சொற்றொடர் அடிப்படையில் வயப்புலி, தொல்முரண், நடுநாள் ஆகியவை இடம் பெற்றுள்ளன என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். சிறுகண் என்பதையும் பெருங்களிறு என்பதையும் தனித்தனிச் சொற்றொடராகத் தானே உள்ளன என்று சிலர் வினவலாம். இவற்றை இரண்டு சொற்றொடராகப் பிரிக்காமல் இருப்பதன் காரணம் வண்ணச்சினைச் சொல்லிற்குள் பொருத்திப் பார்க்க வழியிருக்கின்ற காரணத்தினால் தான். துன்னருஞ் சோலை என்ற சொற்றொடரில் ஒரு முதலுக்கு இரண்டு அடைகள் வந்துள்ள நிலையைக் காணமுடிகின்றது. அதனால் இச்சொற்றொடர் இந்தப் பிரிவில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

வண்ணச்சினைச் சொல்

தொல்காப்பியர் தம்முடைய சொல்லதிகாரத்தில் முச்சொல்கூட்டுடைய சொற்றொடரை அறிமுகம் செய்துள்ளார். அதாவது, அடை+சினை+முதல் ஆகிய மூன்று சொற்களின் கூட்டால் உருவாகின்ற சொல்லிற்கு வண்ணச்சினைச் சொல் என்று பெயர் வைத்துள்ளார். இதனை,

**அடைசினை முதலென முறைமூன்றும்
மயங்காமை**

**நடைபெற்றியலும் வண்ணச் சினைச்சொல்
(தொல்.சொல்.26)**

என்ற நூற்பாவின் வழியாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

வண்ணச்சினைச் சொல்லின் உறுப்பு மூன்றும் அடை சினை முதல் என்னும் முறைமை மயங்காமல் வழக்குப் பெற்று இயலும். வண்ணச்சினைச்சொல் என்பது அதன் இலக்கணந்தோன்ற நின்றது.

எ-டு: செங்கால் நாரை, பெருந்தலைச் சாத்தன், செங்கண் மறவர், செஞ்சொற்றொடர் என வரும்.

வண்ணம் என்பது நிறமாயினும் 'அடை' எனப் பொதுப்படக் கூறினமையின் வன்கைக் கொல்லன், நெட்டிலை வாழை எனப் பிற பண்படுத்து வருதலும் ஆமெனக் கொள்க. இனி, செவிசெஞ் சேவலும் பொகுவலும் வெருவர

வாய்வன் காக்கையும் கூகையும் கூடி

(புறம். 238)

என்று செய்யுளுள் மயங்கி வந்தனவால் எனின், செய்யுள் பொருள் கோளுக்குரியதாகலின் அவை 'சுண்ணம்' என்னும் பொருள்கோள் வகையால் மாற்றிக் கொள்ளப்படும் என்க.

பெருந்தோள் சிறுநுகப்பின் பேரமர்க் கட்பேதை என்புழிப் பெருந்தோட்பேதை, சிறுநுகப்பிற்பேதை, பேரமர்க்கட்பேதை எனக் கூட்டப்படுதலின் மயங்கி வந்தன அல்ல என்க. தொடர்மொழி ஆக்கத்தின்கண் அடை சினை முதல் என்னும் மூன்றும் ஒருங்குவரின் அவை அமையுமாறு பற்றிய மரபு கூறுதல் இச்சூத்திரத்தின் கருத்தாகலின் இளம்பெருஞ்சாத்தன், சிறு பைந்தூவி, பெரும் பலாக்கோடு என்றாற்

போல்வன வேண்டியாங்கு வருமெனக் கொள்க. 'நடைபெற்றியலும்' என்பதற்கு வழக்குப் பெற்றியலும் எனப் பொருள்கூறிச் செய்யுளுள் மயங்கி வருமென்பார் உரையாசிரியன்மார். 'வண்ணச்சினைச்சொல்' என்னும் தொடரே செய்யுள் ஆதலை ஓர்க என்று தொல்காப்பியத்திற்குக் காண்டிகையுரை எழுதிய ச. பாலசுந்தம் விளக்கியுள்ளார். அந்த வகையில்,

1. ஒலிவெள் அருவி
2. ஒங்குமலை நாடன்
3. சிறு கண் பெருங்களிறு

ஆகிய மூன்று சொற்றொடர்களும் வண்ணச்சினைச்சொல் என்னும் வகையுள் ஓரளவு பொருந்திப்போவதை உணரமுடிகின்றது. செய்யுளில் இடம் மாறி இருந்தாலும் சுண்ணம் என்ற பொருள்கோளின் அடிப்படையில் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொள்வது வழ இல்லை என்ற காரணத்தால் ஒலிவெள்ளருவி வண்ணச்சினைச்சொலிற்குள் அடங்கியது. மலை என்பது தலைவனின் சினை இல்லை என்றாலும் அதற்குத் தலைவன் என்ற அடிப்படையில் இச்சொல்லிற்குள் அடங்கியது. சிறுகண்களிறு என்று இருந்திருந்தால் நேரடியாகவே இச் சொல்லிற்குள் பொருந்திப்போயிருக்கும். ஆனால் களிறு என்ற சொல்லிற்கும் அடை இருக்கின்ற காரணத்தினால் இது வண்ணச்சினைச் சொல்லின் வளர்ச்சி நிலையாகக் கருத இடமுள்ளது.

முடிவுரை

குறுந்தொகையின் ஒவ்வொரு பாடலையும் தனித்தனியாக எடுத்துக் கொண்டு ஆழ்நோக்காய்வின் அடிப்படையில் ஆராய்கையில் பல்வேறுவிதமான நயங்களையும் சொல்லாட்சித் திறன்களையும் கண்டறிய முடியும் என்பது திண்ணம். பதிப்பு நிலையைப் பொறுத்த மட்டிலும் ஒருவரின் உரையைப் பல பதிப்பகங்கள் பதிப்பித்திருப்பின் அந்தப் பதிப்பகங்களின் பதிப்பு முறையைத் தனியாக எடுத்துக் கொண்டும் சிறந்த முறையில் ஆய்வை மேற்கொள்ளலாம். ஒரே உரையாசிரியரின் பதிப்பை ஒரே பதிப்பகம் பல முறை பதிப்பித்

திருந்தாலும் அந்தப் பதிப்புகளையும் எடுத்துக் கொண்டு நுண்ணாய்வு மேற்கொள்ளலாம். இந்த ஆய்வுமுறை குறுந்தொகைக்கு மட்டுமன்று. தமிழில் தோன்றியுள்ள அனைத்து நூல்களுக்கும் பொதுவானது என்பதை அறிந்து ஆய்வாளர்கள் செயல்பட்டால் வருங்காலத்தில் தமிழியல் ஆய்வுகள் உலகத்தரத்திற்கு உயரும் என்பது உண்மை.

துணைநூற் பட்டியல்

1. இரஞ்சன், ந., தொல்காப்பியம்: சிக்கல்களும் தீர்வுகளும், பரிசல் பதிப்பகம், சென்னை, 2020.
2. கணேசையர் (பதி.), தொல்காப்பியம் சொல்லதிகார மூலமும் சேனாவரையருரையும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2007.
3. சண்முகம்பிள்ளை, மு., தமிழ்-தமிழ் அகரமுதலி, பகத் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை, 1984.
4. சந்தியா நடராஜன் (பதி.), மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி, தொகுதி 12, சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை, 2004.
5. சாமிநாதையர், உ.வே. (உரை.), குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை, 2000.
6. நாகராசன், வி. (உரை.), சங்க இலக்கியம் குறுந்தொகை 1, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பிலிட்), சென்னை,
7. பரிமேலழகர் (உரை.), திருக்குறள், வசந்தா பதிப்பகம், சென்னை, 2008.
8. பாலசுந்தரம், ச. (உரை.), தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரை, பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம், 2012.
9. புலியூர்க்கேசிகள் (உரை.), குறுந்தொகை, பாரி நிலையம், சென்னை, 1965.
10. புலியூர்க்கேசிகள் (உரை.), குறுந்தொகை, பாரி நிலையம், சென்னை, 2008.
11. புலியூர்க்கேசிகள் (உரை.), குறுந்தொகை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2012.